

ÎNTRU SLAVA LUI DUMNEZEU
CEL
ÎN TREME LĂUDAT

SLUJBA
PARASTASULUI
ȘI
LITANIA MICĂ

Chilia Buna Vestire – Schitul Sf. Dimitrie – Lacu
Sfântul Munte Athos
2008

ÎNTRU SLAVA LUI DUMNEZEV
CEL
ÎN TREIME LĂUDAT

SLUJBA
PARASTASULVI
ȘI
LITIA MICĂ

Chilia Buna Vestire – Schitul Sf. Dimitrie – Lacu
Sfântul Munte Athos
2008

ÎNTRU SLAVA LUI DOMNEZUL
CEL
ÎN TREIME LĂUDAT

SLAVJBA
PARASTASULVI
ȘI
LITIA MICĂ

Chilia Buna Vestire – Schitul Sf. Dimitrie – Lacu
Sfântul Munte Athos

2008

LITIA MICĂ PENTRU MORȚI

Litia se face în toate zilele de peste an, seara după apolisul Vecerniei și dimineața după apolisul Utreniei, în afară de zilele de sărbătoare, când se cântă polieleu și doxologie, și de duminici, de zilele de înainte-prăznuire și după-prăznuire.

Rânduiala ei este următoarea:

Seara, după apolisul Vecerniei, sau dimineața după apolisul Utreniei, Preotul, cu epitrahilul, ia cădelnița cu tămâie și, însoțit de paraclisier, ce merge înaintea lui cu sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, iese în tinda Bisericii, urmat de cântăreți, care cântă una din stihirile de la Litia hramului Bisericii, schimbându-o de fiecare dată când se face Litia. După terminarea stihirei, Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată: Sfinte Dumnezeule... (pe glasul stihirei, însă repede în amândouă stranele). Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Și îndată se cântă troparele acestea ale morților, iar Preotul cădește icoanele din tindă și poporul:

Glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor, celor ce s-au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletele robilor Tăi, păzindu-le pe dânsle întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți Sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele robilor Tăi, că Tu singur ești fără de moarte.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuși și sufletele robilor Tăi le odihnește.

Și acum..., a Născătoarei:

Vna curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele robilor Săi.

După aceasta, Preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a maicilor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie și seminție cu noi, care mai înainte au adormit în nădejdea învierii și a vieții veșnice; a ctitorilor sfânt

lăcașului acestuia, a miluitorilor și binefăcătorilor și a tuturor celor ce s-au ostenit și au slujit în sfânt lăcașul acesta: arhieriei, ieromonahi, preoți, ierodiaconi, diaconi, monahi și slujitori, ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindenea, și a robilor lui Dumnezeu care acum se pomenesc (H); și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, în latu-ra celor vii, în Împărăția Cerurilor și în Raiul desfătării, unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, Împărăția Cerului și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi (H) în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșeală au săvârșit ei cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-le lor. Că nu este om, care să fie viu și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Că Tu ești învierea și viața și odihna ador-
miților robilor Tăi (H), Hristoase Dumne-
zeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și
Celui fără de început al Tău Părinte și Prea-
sfântului și bunului și de viață făcătorului Tău
Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și apolisul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăra-
tul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile
Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților slăviților și
întru tot lăudaților Apostoli, ale Preacuvioșilor
și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri,
ale Sfântului și Dreptului Lazăr, cel a patra zi
înviat, și ale tuturor Sfinților, sufletele robilor
Săi cei mutați de la noi, în lăcașurile dreptilor să
le așeze(**strana:** Amin), în sânurile lui Avraam să le
odihnească(**strana:** Amin), cu dreptii să le nume-
re(**strana:** Amin), iar pe noi să ne miluiască, ca un
bun și de oameni iubitor.

Apoi Preotul zice:

Veșnică pomenire, vrednicilor de fericire
și pururea pomeniților, părinților și fraților
noștri (**de trei ori**).

Dumnezeu să-i fericească și să-i odih-
nească pe dânșii, iar pe noi să ne miluiască, ca
un bun și de oameni iubitor.

Și iarăși Preotul:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă,
Doamne, adormiților și pururea pomeni-ților
ctitori ai sfântului lăcașului acestuia, părinților
și fraților noștri, ortodocși creștini, care odih-
nesc aici și pretutindenea, și le fă lor veșnică
pomenire.

**Strana cântă: Veșnica pomenire...., pe glasul
al 3-lea (de trei ori).**

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților
noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul
nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA PARASTASULUI

Se cuvine a știi că slujba Parastasului se face, după rânduiala Bisericii, în tot timpul anului, o dată pe săptămână, Vineri seara, după apolisul Vecerniei, sau Sâmbătă, după apolisul Dumnezeieștii Liturghii, afară numai dacă Sâmbătă va fi sărbătoare cu polieleu și doxologie.

De asemenea această rânduială se face întocmai și pentru cel adormit, la patruzeci de zile, la trei luni, la șase luni, la nouă luni, la un an și de câte ori vor voi rudele lui să o săvârșească.

Fiind așezată coliva pe măsuță, înaintea căreia se află un sfeșnic cu o lumânare aprinsă, Diaconul zice:

Binecuvintează, Stăpâne.

Preotul:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul cădește coliva cruciș și biserica, iar strana zice:

PSALMUL 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului : "Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul

meu, voi nădăjdui spre Dânsul". Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâmplare și de demonul cel de amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de lăcașul tău. Că Îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. "Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea".

Și îndată: Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 8-lea,
cu stihurile:

- **F**ericiți pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.
- **Ș**i pomenirea lor în neam și în neam.
- **S**ufletele lor într-o bună zi se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Apoi troparul, glasul al 8-lea:

Cela ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Slavă...

Că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Și acum...

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită, Ceea ce ești a credincioșilor mântuire.

Și îndată: PSALMUL 117

Starea întâi

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului. Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toata inima lor, că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie

păzite foarte. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale! Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale. Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale. Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit. Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale. În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție. Bindecuvântat ești, Doamne, învațământă îndreptările Tale. Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția. La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale. La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale. Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale. Deschide ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta. Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea. Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale. Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit. Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul

Tău cugeta la îndreptările Tale. Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău. Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale. Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale. Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale. Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește. Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi. Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea. Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi păzi pururea. Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea. Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit. Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă. Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine. Îndepărtează ocară de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune. Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău și voi răspunde cuvânt celor

ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale. Să nu îndepărtezi din gura mea cu-vântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului. Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. Am vorbit despre mărturiile Tale înaintea împăraților și nu m-am rușinat. Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte. Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările Tale. Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat. Cei mândri m-au batjocorit peste măsură dar de la legea Ta nu m-am abătut. Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne și m-am mângâiat. Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta. Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele. Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne și am păzit legea Ta. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta. Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău. Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la

mărturiile Tale. Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale. Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat. La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecățile dreptății Tale. Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale. De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut. Mai înainte de a fi smerit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit. Bun ești Tu, Doamne și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale. Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale. Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale. Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și de argint. Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit. Facă-se dar, mila

Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău. Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este. Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale. Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez. Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit. Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: "Când mă vei mângâia?". Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc? Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne. Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigunit. Ajută-mă! Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale. După mila Ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii mele. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne, în cer; în neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne. După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție. De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu.

Se cântă pe glasul al 5-lea:

În veac nu voi uita îndreptările, Tale, că
într-însele m-ai viat (de trei ori).

După aceasta, Preotul zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (H) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele lor unde Dreptii se odihnesc. Mila lui Dumnezeu, Împărăția Cerului și iertarea păcatelor lor de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să cerem.

Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieste.

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi (H) în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșeală au săvârșit ei cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-le lor. Că nu este om, care să fie viu și să nu greșescă; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (H), Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Starea a doua

Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndrepțările Tale am căutat. Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput. La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit. Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este. Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțeleptit cu porunca Ta, că în veac a mea este. Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este. Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale. De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege. Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mie

rea, în gura mea! Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății. Făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele. Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale. Smeritu-m-am până în sfârșit; Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne și judecățile Tale mă învață. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat. Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit. Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac spre răsplătire. Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit. Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu. Apără-mă, după cuvântul Tău și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea. Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea. Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor. Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea. Străpunge cu frica Ta

trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut. Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate. Primește pe robul Tău întru bunătate, ca să nu mă clevească cei mândri. Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale. Fă cu robul Tău după mila Ta și îndreptările Tale mă învață. Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale. Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci. Gura mea am deschis și am tras duh, că de poruncile Tale am dorit. Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău. Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească nici o fărădelege. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale. Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale. Izvoare de apă s-au pogorât din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta. Drept ești, Doamne și drepte sunt judecățile Tale. Porun-

cit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul. Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei. Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el. Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Dreptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta, adevărul. Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea. Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta. Strigat-am către Tine: "Mântuiește-mă și voi păzi mărturiile Tale". În zori m-am sculat și am strigat: "Întru cuvintele Tale am nădăjduit". Deschis-am ochii mei dis-de-diminează, ca să cuget la cuvintele Tale. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază. Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat. Aproape ești Tu, Doamne și toate poruncile Tale sunt adevărul. Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele. Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat. Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu. Departe de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat. Îndurările Tale

multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază. Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut. Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază. Începutul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale. Căpeteniile m-au prigunit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea. Bucuramă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare. Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit. De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale. Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc. Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne și poruncile Tale am iubit. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte. Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește. Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale. Rosti-va limba mea cuvintele Tale că toate poruncile Tale sunt drepte. Mâna Ta să mă

izbăvească, că poruncile Tale am ales. Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

Glasul al 5-lea:

Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat (de trei ori).

Apoi:

Binecuvântările pentru cei morți, pe glasul al 5-lea:

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Ceata Sfinților a aflat izvorul vieții și ușa Raiului; să aflu și eu calea prin pocăință, eu sunt oaia cea pierdută, cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, Sfinților; Aceluia cu deadinsul, Mucenicilor, vă rugați să ne dăruiască nouă dezlegare datoriiilor.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu scârbe, toți care în viață Crucea ca jugul ați luat și Mie ați urmat cu credință, veniți de luați darurile, care am gătit vouă și cu nunile cerești.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt deși port rănile păcatelor; miluiește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta, și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăși cetățean al Raiului.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cel ce cu mâna dintru neființă m-ai zidit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit; iar pentru călcarea poruncii iarăși m-ai întors în pământ, din care am fost luat; la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea ce dinții iarăși împodobindu-mă.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Odihnește, Dumnezeule, pe robii Tăi și-i așează în Rai, unde cetele Sfinților, Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormiții robii Tăi odihnește-i, trecându-le lor toate greșelile.

Slavă... a Treimii.

Pe o Dumnezeire în trei străluciri, cu bună credință să o laudăm, strigând: Sfânt ești Părinte fără de început, Fiule Cel împreună fără de început, și Duhule Cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care cu credință slujim Ție, și ne scoate pe noi din focul cel veșnic.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, Curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, și noi să aflăm Raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia. Aliluia. Aliluia. Slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

Apoi Preotul zice ectenia pentru cei adormiți:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule...

Încă ne rugăm pentru odihna...

Ca Domnul Dumnezeu...

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuși Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi (**H**) în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșală au săvârșit ei cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-le lor. Că nu este om, care să fie viu și să nu greșescă; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieste

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (H), Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta se cântă Sedelna răposaților, glasul al 5-lea:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robii Tăi, și-i sălășluiește pe dânșii în lăcașurile Tale, precum este scris, trecându-le, ca un Bun, greșelile lor cele de voie și cele fără de voie și toate cele întru știință și cele întru neștiință, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cel ce ai răsărit din Fecioară, lumii, Hristoase Dumnezeule, și fiii luminii printr-înșa ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

Si îndată PSALMUL 50:

Apoi: CANONUL

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israil...

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi, Dumnezeul lui Israil.

Întru cămărilor cerești, vitejii mucenici pururea Te roagă pe Tine, Hristoase; pe acești credincioși, pe care i-ai mutat de pe pământ, învrednicește-i să dobândească bunătățile cele veșnice.

*Stih: Doamne, odihnește cu dreptii pe adormiții
robii Tăi.*

Cela ce ai înfrumusețat toate, pe mine,
omul, ființă amestecată între smerenie
împreună și între mărire m-ai zidit; pentru
aceasta, Mântuitorule, sufletele robilor Tăi le
odihnește.

Slavă...

Locuitoare și lucrătoare Raiului m-ai rânduit
dintru început, iar călcând porunca Ta
m-ai izgonit; pentru aceasta, Mântuitorule, su-
fletele robilor Tăi le odihnește.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce din coastă a zidit întâi pe Eva,
strămoașa noastră, din preacuratul tău
pântece S-a îmbrăcat în trup, prin Care tăria
morții, Preacurată, s-a stricat.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt...

După lege s-au nevoit Mucenicii Tăi, Dătă-
torule de viață și cu cununi de biruință
împodobindu-i, celor ce întru credință s-au să-
vârșit, mântuire veșnică le mijlocesc.

Învățatu-m-ai mai întâi cu multe minuni și
semne, pe mine cel rătăcit, iar mai pe urmă
Însuși pe Tine Te-ai smerit ca un Milostiv și că-
utând m-ai aflat și m-ai mântuit.

Slavă...

Pe cei ce au venit la Tine din stricăciunea cea nestătătoare a celor trecătoare, întru lăcașurile cele veșnice, învrednicește-i, Bunule, cu bucurie a vieții, îndreptându-i prin credință și prin Har.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu este fără prihană precum tu, Preacurată Maica lui Dumnezeu, că tu una pe adevăratul Dumnezeu Cel din veci L-ai zămislit în pânțece, Care a stricat puterea morții.

Apoi Irmosul

Nu este Sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeu meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Apoi ectenia pentru cei adormiți:

Iară și iară cu pace...

Încă ne rugăm pentru odihna...

Ca Domnul Dumnezeu...

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (**H**), Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Prea-sfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi Sedelna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis, că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura; când dobândim lumea atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robii Tăi aceștia, mutați de la noi, odihnește-i, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă lăsa pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă mântuiește.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

Arătând cunoștința înțelepciunii celei mai bune și a bunătății celei mult desăvârșite, pentru daruri, Stăpâne, cetele Mucenicilor le-ai numărat împreună cu Îngerii.

Slava Ta cea preacurată a dobândi, învrednicește-i pe aceștia care s-au mutat la Tine, Hristoase, unde este lăcașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii.

Slavă...

Primește pe cei ce laudă puterea Ta cea dumnezeiască, pe cei ce i-ai luat de pe pământ, făcându-i pe dâșii fiii luminii, cură-

țindu-le ceața păcatului, mult-Milostive.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăcaș preacurat, biserică cu totul fără prihană, sicriu preasfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine, frumusețea lui Iacov, te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Ca o roadă desăvârșit sfințită și ca o pârgă a firii omenești, aducându-se Mucenicii preaslăvitului Dumnezeu, nouă pururea ne dau mântuire.

Petrecerii cerești și împărăției darurilor, învrednicește, Doamne, pe cei adormiți, credincioșii robii Tăi, dându-le lor izbăvire de păcate.

Slavă...

Cel ce Însuți din fire ești făcător de viață și adâncul cel neurmat al bunătății cu ade-vărat, pe aceștia ce au adormit învrednicește-i Împărăției Tale, Îndurate, Unule, Cela ce ești fără de moarte.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Mărie și cântare și mântuire S-a făcut celor săvârșiți, Cel ce s-a născut din tine Stăpâna lumii; Care a izbăvit din porțile iadului pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții...

Pe Cruce fiind răstignit ai adunat la Tine cetele Mucenicilor, care au urmat Patimii Tale, Bunule; pentru aceasta ne rugăm Ție: pe aceștia ce s-au mutat la Tine, odihnește-i.

Când vei veni cu slava Ta cea negrăită, cu frică să judeci toată lumea, binevoiește, Mântuitorule, pe nori luminat să Te întâmpine pe Tine credincioșii robii Tăi, pe care i-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Izvorul vieții ești Cel ce cu bărbăția cea dumnezeiască scoți pe cei ferecați, Stăpâne; pe robii Tăi aceștia, care cu credință au venit la Tine, întru dulceața Raiului sălășluiește-i.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

În pământ ne-am întors, călcând porunca lui Dumnezeu cea sfântă; iar prin tine, Fecioară, în cer de pe pământ ne-am înălțat, stricăciunea morții scuturând.

Apoi Irmosul:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Și iarăși ectenia pentru cei adormiți:

Iară și iară...

Încă ne rugăm pentru odihna...

Ca Domnul Dumnezeu...

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (H), Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi **CONDACUL**, glasul al 8-lea:

Cu Sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ICOSUL:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia (de trei ori).

Apoi iarăși se cântă:

Cu Sfinții odihnește, Hristoase...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă...

Mântuindu-se Mucenicii, cu Sângele Tău, de călcarea poruncii celei dintâi, și stropindu-se cu sângele lor, arătat au închipuit junghierea Ta; bine ești cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Pe moartea cea semeață ai omorât-o, Cuvinte, Începătorule de viață; primește și pe aceștia ce au adormit întru credința Ta, care cântă și zic Ție Hristoase: Bine ești cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Slavă...

Cel ce m-ai însuflețit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeule preastăpânitorule, pe aceștia mutați, învrednicește-i, Stăpâne, Împărăției Tale, ca să-Ți cânte Ție, Mântuitorule: bine ești cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai presus decât toată făptura te-ai făcut, Preanevinovată, zămislind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile; pentru aceasta pe tine, Curată, cu cântări te mărim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaia Cuvioșilor rouă ai izvorât...

Cu tărie arătându-vă în nevoie, cu cununi de biruință v-ați împodobit, Mucenicii lui Hristos, purtătorilor de nevoie, strigând: pe Tine Te preaînălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii cei ce au lăsat viața într-o sfințenie, și la Tine, Stăpâne, s-au mutat, primește-i cu blândețe, odihnindu-i ca un Îndurat, pe cei ce Te preaînălță într-o toți vecii.

Slavă...

Binevoiește acum a se sălășlui în pământul celor blânzi, toți cei mai dinaintea adormiți, Mântuitorule, îndreptând prin credința cea într-o Tine și prin dar, pe cei ce Te preaînălță într-o toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Fericimu-te toți, Preafericită, pe tine ceea ce ai născut pe Cuvântul, Cel ce este cu adevărat fericit, Care S-a întrupat pentru noi, pe Care Îl preaînălțăm într-o toți vecii.

La începutul cântării Diaconul cădește.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nădejdea a întărit cetele Mucenicilor și spre dragostea Ta cu căldură i-ai înălțat, mai înainte închipuind acestora cele ce vor să fie, odihna cea neclintită cu adevărat; căreia în-

vrednicește pe acești credincioși ce s-au mutat,
Bunule.

Binevoiește, Hristoase, ca un milostiv, ca
aceștia ce cu credință s-au mutat să do-
bândească strălucirea Ta cea luminată și dum-
nezeiască, odihnă în sânurile lui Avraam le dă-
ruiește și fericirii celei veșnice, învrednicește-i.

Slavă...

Cel ce ești din fire bun și milostiv și voitor
miei și adâncul îndurărilor, pe cei ce i-ai
mutat din locul acesta al dosădirii și din umbra
morții, Mântuitorule, așează-i pe dânșii unde
strălucește lumina Ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Cort sfânt te cunoaștem pe tine, Prea-
curată, și sicriu și tabla Legii Darului, că
prin tine s-a dăruit iertare celor îndreptați cu
Sângele Celui ce S-a întrupat din pântecul tău,
ceea ce ești cu totul fără prihană.

Apoi:

Duhurile și sufletele dreptilor Te vor lăuda pe
Tine, Doamne.

Și îndată Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință
oamenilor, spre Care nu cutează a căuta
oștile îngerești, iar prin tine, Preacurată, S-a ară-
tat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvin-
du-L cu oștile cerești pe tine te fericim.

Apoi:
Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime...
Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Preoții se adună în jurul colivei și cântă
Troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor, celor ce s-au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletele robilor Tăi, păzindu-le pe dânsese întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele robilor Tăi, că Tu singur ești fără de moarte.

Slavă...

Țu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuși și sufletele robilor Tăi le odihnește.

Și acum..., a Născătoarei:

Vna curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele robilor Săi.

După aceasta, Preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (H) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele lor unde Dreptii se odihnesc. Mila lui Dumnezeu, Împărăția Cerului și iertarea păcatelor lor de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi (H) în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșeală au săvârșit ei cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-le lor. Că nu este om, care să fie viu și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (H), Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Prea-

sfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

Apoi Apolisul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților și întru tot laudaților Apostoli, ale Sfinților slăviților și bunilor biruitori Mucenici, ale Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri, ale Sfântului și Dreptului Lazăr, celui a patra zi înviat și ale tuturor Sfinților, sufletele robilor Săi celor mutați de la noi, în lăcașurile Dreptilor să le așeze (strana: Amin), în sânurile lui Avraam să le odihnească (strana: Amin), cu Dreptii să le numere (strana: Amin), iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Primul Preot:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, sufletelor adormiților robilor Tăi (H) și le fă lor veșnică pomenire.

Preoții care săvârșesc Parastasul cântă:

Veșnica pomenire (de trei ori), binecuvântând coliva de fiecare dată.

Apoi primul Preot zice:

Dumnezeu să-i ierte și să-i odihnească, iar pe noi să ne miluiască ca un bun și de oameni iubitor.

Și încheie zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților
noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dum-
nezeul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

